

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Invste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 11. Alius, qui dubitauit, An Deus esset, carcere emendatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](#)

S. Augu-
stin. lib.
soliloq.
cap. 6.

sancti illius verbis illum placa: Domine lux
mea, inimici mei de me fecerunt quacumq₃ vo-
luerunt; percusserunt, nudauerunt, polluerunt,
corruperunt, vulnerauerunt, & occiderunt me,
quia recepsi a te: itemque: Domine quoniam
tu es, qui fecisti me, noli exterminare me, tan-
tum cade ut proficiam, non ut deficiam, tantum
tunde ut producar, non ut comminuar. Hoc
discrimen est inter testam & aurum; testa-
cūm tunditur, frangitur; aurum etiam tu-
sum extenditur. Sic homines pravi pœnis
sunt peiores & pereunt; probati, cūm ca-
stigantur, emendantur. Et multi malis do-
cti, cum Ephræm mundo nuntium remise-
runt; ne rursum peccantibus aliquid dete-
rius contingenteret; vel saltem icti sapuerunt.

§. XI.

*Alius, qui dubitauit, An Deus esset, carcere
emendatus.*

Qualem egovirum cognoui, in quo eru-
ditio cum ingenio certabat, qui cūm ad
perpetuum carcerem damnatus, in se se de-
scendisset, Dei cœpit agnoscere iudicia, ac
me audiente ingenuè dixit, se in libertate
constitutū cogitasse; enim uero, an Deus es-
set, sæpe dubitasse. Carcer ergo, in quē alia
de causa coniectus, de qua conuictus non
est,

est, illi dubium exemit, & mentem reddidit. Nam vel ex hac pœna agnouit, esse Deum scelera punientem, neque vedit iam se diuino dumtaxat, sed etiam humano auxilio indigere. Custodia igitur illi Ichola fuit humilitatis, quam nisi didicisset, ligatis manibus & pedibus in carcerem æternum mittendus erat, quod ex quorumdam sententia (licet nonnulli salutem eius in dubio relinquant) Asæ regi plagis inemendato euenit. De quo legimus : *Ægrotauit Asa 2. Paral.*
anno trigesimo nono regni sui, dolore pedum ve- ^{16, 12.}
bementissimo, & nec in infirmitate sua quasivit
Dominum, sed magis in medicorum arte confi-
sus est. Dormiuitq; cum patribus suis. Nequa-
quam autem credibile est, eum cum patribus
ad limbū abijisse. Debebat namq; Dominum
quarere in infirmitate sua: idcirco enim im-
mittit Dominus hominibus infirmitates, ut
cum sua culpâ infirmantur, diuinæ opis
imploratione fiant fortio-
res.

